

ਜੇਕਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਚੇਤ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। Ihe ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਰਾਇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 13)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਛਿੜਕਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਛਿੜਕਿਆ ਪੈਟਰੋਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅੱਗ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਸੁੱਟੀ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜ ਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਬਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਪੀੜਤ ਆਪਣੀ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ। ਇਕ ਔਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਇਕ ਪੁਰਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤਕ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(ਪਰਾ 15)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਨੋਦ ਕੇ. ਕਟਾਰੀਆ,

ਬੀ ਐਸ ਭੱਲਾ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਐਮ ਜੈਪਾਲ, ਜੇ.

(1) ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ

34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ

(2) 'ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦੌਰਾਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(3) ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੌਖ ਹੈ ਕਿ ਭਿੰਡਕਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਨੇੜਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। 2.7.2006 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.00 ਤੋਂ 5.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬਲਦੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ। ਬਲਦੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਛਿੜਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਫੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਡਿੱਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। 1 ਭਾਵ ਉਸ ਦੇ ਜੀਜਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ 11c ਆਟਾ ਛਿੜਕਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਤ 8/9.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ।

(4) PW3 ਸ਼੍ਰੀ ਸਤ ਪਾਲ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ ਸਿੱਖਿਆ। ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੇ ਭਿੰਡਕਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੇਤਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ 3.7.2006 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਭਿੰਡਕਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਮਰਨ ਵਰਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੜੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੀ ਜੇਬ 'ਚੋਂ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਡੱਬੀ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਧਾਰਾ 3 13 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਕੇ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। 1 ਭਾਵ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਲੈ ਕੇ ਆਤਮਦਾਹ ਕਰ ਲਿਆ।

(6) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ DW1 ਤੋਂ DW4 ਤੱਕ ਘਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਸਤ ਪਾਲ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ। ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। I'hc ਮੈਡੀਕਲ ਦਾਖਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ deccascd ਨੂੰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ

ਇਹ ਆਤਮ-ਦਾਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਰੂਪ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(8) ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਿਅਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

(9) PW3 ਸ੍ਰੀ ਸਾਲ ਪਾਲ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੇ 3.7.2006 ਨੂੰ ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। dyin^ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ Ex.P6 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ Fx.P6 ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਡਬਲਯੂ.ਸੀ. ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੌਰਾਨ ਠੀਕ ਹੈ। ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਭਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਦਿਮਾਗੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਥਰਡ ਡਿਗਰੀ ਬਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਪੇਨ ਕਿੱਲਰਜ਼ ਅਤੇ ਐਂਟੀਬਾਇਓਟੀ ਦੀ ਹੈਵੀ ਡੋਜ਼ 1 ਜਿਸ ਪਲ ਥਰਡ ਡਿਗਰੀ ਬਰਨ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(10) ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਫਿੱਟ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

(11) ਇਹ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, 'ਕਿਸੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਅਵਸਥਾ। 'ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਛੋਹ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਪਰਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ 1 fthc ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਐਲਾਨ ਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(12) ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਨਿਅੰਤਰਿਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮੰਗ 'ਤੇ ਮਰਨ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। . ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਿੱਥੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। 'ਡਾਕਟਰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਿਹਾ।

(13) ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਸਟੇਟਕੋਫਮਾਈਡ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(14) ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਤੁਰੰਤ ਸੌਖ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸਨ।

(15) ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਲਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਛਿੜਕਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਛਿੜਕਿਆ ਪੈਟਰੋਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅੱਗ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਸੁੱਟੀ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਤਿਲਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਫੜ ਕੇ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਬਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਪੀੜਤ ਆਪਣੀ ਕਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ। ਕੋਈ ਔਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਚਮਕਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਫੜ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(16) 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਛਿੜਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਪੈਟਰੋਲ ਛਿੜਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਰੋਸ਼ਨ ਸਕਦਾ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਸੀ। *wi fc* ਜਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ (ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦੀ ਵੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੱਗ ਲੱਗੀ ਸੀ) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ੀਅਲ ਅਤੇ ਅਨਬੀਸੀਐਲ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

(17) *fhc* ਦਾਖਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲਾਇਰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(18) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਜੀਜਾ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਵਾਹ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹੇ ਅਹਿਮ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(19) ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਰਕਮ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਜੀਦਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਮੈਚਬਾਕਸ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪੌਡ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤਕ। ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਡੱਬੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(21) PW1 ਪੁਸ਼ਟਿਕਰਮੀ' ਸਿੰਘ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਓਪੀਥੋ ਨੇ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(22) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਦਾਹ ਦੀ ਸੌਖ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰੀਆਂ ਪੱਖ ਨੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਏ ਜੈਰੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ